

osnivačko pravo, odnosno da osnivaču ne treba nametati jednostrano izraženu volju lica koje želi prenos osnivačkih prava. Takođe, Ustavni sud u obrazloženju navodi da je neophodno utvrditi kriterijume na osnovu kojih se određena ustanova može odrediti kao ustanova od posebnog značaja za nacionalnu manjinu.

Isto tako Ustavni sud smatra da ovlašćenje nacionalnog saveta da podnosi predloge, inicijative i mišljenja o pitanjima iz nadležnosti Narodne skupštine nije u skladu sa Ustavom, pošto smatra da nacionalni saveti nisu ovlašćeni predlagači zakona i da bi postupak pribavljanja mišljenja predstavljao uslovljavanje i ograničavanje osnovne nadležnosti Narodne skupštine. Sud smatra i da je ovlašćenje nacionalnih saveta da podnose predloge, inicijative i mišljenja o pitanjima iz nadležnosti Vlade takođe suprotna Ustavu. Prema oceni Suda i Vlada je ovlašćena da svoj rad, a što znači i postupak donošenja podzakonskih akata i postupak koji se odnosi na predlaganje zakona Narodnoj skupštini, samostalno uredi poslovnikom o svom radu.

Ustavni sud je utvrdio neustavnost stavova 2, 3 i 4 člana 26 kojima su organi autonomne pokrajine i lokalne samouprave bili dužni da razmotre predloge, inicijative i mišljenja nacionalnih saveta i da preduzmu odgovarajuće mere, da traže mišljenje saveta u postupku donošenja opštih akata u oblastima u kojima savet ima ovlašćenja. Ustavni sud je izneo stav da je autonomna pokrajina po pitanju uređivanja svojih organa i njihovog rada samostalna i ograničena jedino Ustavom, što ima za posledicu da se zakonom uopšte ne može urediti nijedno pitanje koje se tiče nadležnosti, izbora, organizacije i rada organa i službi koje osniva autonomna pokrajina, već ta pitanja mogu biti uređena samo statutom i drugim opštim aktima autonomne pokrajine. Ustavni sud ukazuje da navedena pitanja, ukoliko smatra po-trebnim i na način koji smatra celishodnim, treba da uredi sama autonomna pokrajina, svojim statutom. I jedinice lokalne samouprave imaju pravo na samouređenje ali je ono ograničeno ne samo Ustavom već i Zakonom o lokalnoj samoupravi. Ustavni sud je konstatovao da je učešće nacionalnih manjina u postupku odlučivanja u jedinicama lokalne samouprave već uređeno Zakonom o lokalnoj samoupravi pa se dodatnim uređivanjem ovog pitanja ZNSNM stvara pravna nesigurnost. Ustavni sud smatra da bi savet za međunacionalne odnose kao lokalno telo, predviđeno Zakonom o lokalnoj samoupravi, moglo delotvornije da doprinese ostvarivanju prava nacionalnih manjina nego što bi mogli nacionalni saveti. S druge strane, mora se konstatovati da međunacionalni saveti u većini jedinica lokalne samouprave nisu odigrali zapaženiju ulogu, pa čak u nekima nisu ni osnovani.

Ustavni sud je ocenio da je i odredba člana 27 prema kojoj nacionalni saveti, između ostalog, mogu sarađivati sa državnim organima drugih država neustavna.

Kao argument za ovakav stav navodi se da je saradnja sa državnim organom druge države međudržavna (međunarodna) saradnja, kao deo spoljne politike koju vode države, te jedan od aktera te saradnje ne može biti nedržavni subjekt.

Deo Zakona koji se odnosi na izbor i konstituisanje nacionalnih saveta nacionalnih manjina izmenjen je u maju 2014. godine kako bi se otklonili brojni propusti u izbornom procesu